

LBRIS

We know
books

Vasile Coman

SPĂLAREA BANILOR

Practică judiciară comentată

Volumul II

Universul Juridic
București

– 2022 –

Infracțiunea de spălarea banilor prevăzută de art. 49 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 129/2019 [fost art. 23 alin. (1) lit. a), fost art. 29 alin. (1) lit. a) – ambele din Legea nr. 656/2002]	9
27. Autorat. Răspunderea penală a persoanei juridice	9
Pedepse complementare – afișarea hotărârii de condamnare și suspendarea activității. Aplicarea greșită a procedurii recunoașterii învinuirii	9
Concurs cu infracțiunea prevăzută de art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005	9
28. Concurs cu infracțiunea prevăzută de art. 4 și art. 9 alin. (1) lit. a) și c) din Legea nr. 241/2005. Decizia CCR nr. 92/2017	28
Stratificare prin operațiuni fictive de stornare și returnare credit societate.....	28
Procedura recunoașterii învinuirii. Nereținerea vicierii consimțământului.....	28
29. Administrator de fapt. Complicitatea - ajutor direct (oferit unei Î.I.) în schimbul unui comision. Concurs cu infracțiunea de evaziune fiscală – varianta prevăzută de art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005.	64
Legea penală mai favorabilă. Anularea beneficiului suspendării sub supraveghere	64
30. Autorat și complicitate Răspunderea penală a persoanei juridice. Pedepsa complementară costând în afișarea hotărârii definitive de condamnare la sediul societății	78
Concurs cu infracțiunea de evaziune fiscală prevăzută de art. 9 alin. (1) lit. c) (și art. 10) din Legea nr. 241/2005	78
Confiscarea specială. Neaplicarea dispozițiilor art. 33 din Legea nr. 656/2002	78
Omisiunea mențiunii privind comunicarea hotărârii la Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor conform art. 37 din Legea nr. 656/2002. Motiv insuficient pentru desființarea hotărârii	78
31. Variantele normative prevăzute de art. 29 alin. (1) lit. a) și c) din Legea nr. 656/2002. Autorat și complicitate. Hotărâre definitivă de achitare pentru infracțiunea premisă (contrabandă). Efecte – inexistența infracțiunii de spălarea banilor	120
32. Inexistența faptei. Achitare	135
Infracțiunile prevăzute de art. 8 alin. (1) și art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005. Nedovedirea mai presus de orice dubiu a acuzației	135
33. Transferuri bancare de sume de bani prin conturi și societăți. Proba intenției de spălare a banilor – prezumția simplă instituită în art. 29 alin. (4) din Legea nr. 656/2002. Condiția reprezentării originii ilicite a valorilor transferate. Lipsa infracțiunii predicat	142
Concurs cu infracțiunea prevăzută de art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005. Noțiunea de „operațiune fictivă”. Culpa în administrarea societății. Lipsa laturii subiective	142

34. Furnizare de materiale de publicitare electorală. Neprobarea conivenței infracționale și caracterului fictiv al operațiunilor derulate între societățile participante la tranzacții..... 151
Data inactivității societăților beneficiare și standardul de apreciere a fraudei.
Lipsa laturii obiective a infracțiunilor de evaziune fiscală și spălarea banilor 151
35. Transferul unor sume de bani provenind din operațiuni comerciale fictive. Absorbție în conținutul infracțiunii de evaziune fiscală prevăzută de art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005..... 160
Nereținerea erorii de drept penal cu privire la infracțiunea de evaziune fiscală.
Confiscarea specială. 160
Infracțiunea de transmitere fictivă a părților sociale deținute într-o societate prevăzută de art. 2801 din Legea nr. 31/1990. Concurs de infracțiuni..... 160
36. Concurs cu infracțiunea prevăzută de art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005.
Persoană juridică. Autorat și complicitate. Achitare pentru lipsa probelor..... 191
Expertiza tehnică. Lipsa probelor în acuzare. Schimbarea temeiului de achitare 191
37. Lipsa acțiunilor specifice de spălarea produsului infracțional, distincte și ulterioare consumării infracțiunii predicat (evaziune fiscală). 215
Infracțiunea prevăzută de art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005. Participație penală. Caracterul continuat al infracțiunii..... 215
38. Disimularea origini ilicite a unor bunuri provenind din infracțiuni de înșelăciune și fals săvârșite în dauna APS. Ascunderea originii ilicite. Achitare pentru lipsa laturii subiective. 246
Grup infracțional. Înșelăciune. Fals în înscrisuri sub semnătură privată 246

Infracțiunea de spălarea banilor prevăzută de art. 49 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 129/2019 [fost art. 23 alin. (1) lit. b), fost art. 29 alin. (1) lit. b) – ambele din Legea nr. 656/2002] 278

39. Primar. Ascunderea provenienței unor sume de bani ilicite provenind din săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 12 alin. (1) lit. a) și art. 13 din Legea nr. 78/2000..... 278
Persoane juridice. Complicitatea. Sprijinirea autorului pentru retragerea prin transfer a sumelor de bani „reciclate” 278
40. Administrator și asociat societate comercială. Utilizarea de tranzacții imobiliare și transferuri de bani tip „creditate” sau „restituire creditare” pentru ascunderea titularului dreptului de proprietate asupra unor bunuri dobândite cu sume de bani ilicite obținute din fraudarea Fondului Național de Investiții (F.N.I.). 302
Latura obiectivă a infracțiunii prev. de art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002.
Noțiunile de „ascundere” și „circulație”. 302
Infracțiunea continuată. Aprecierea rezoluției infracționale unice. 302
Legea penală mai favorabilă. Criterii obiective de apreciere..... 302
41. Concurs cu infracțiunea de trafic de persoane. Daune morale 331

42. Proxenetism în formă continuată. Principiul ubicuității legii penale române.....	348
Grup infracțional organizat. Trafic de persoane. Spălarea de bani – variantele normative prevăzute de art. 29 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 656/2002. Achitare pentru lipsa probelor.....	348
43. Manager spital de stat. Infracțiunea prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. b), c) din Legea nr. 656/2002. Persoane juridice.	375
Dare și luare de mită. Nereținerea infracțiunii continuate. Funcționar public în sensul art. 175 lit. b) C. pen. Confiscarea specială.....	375
44. Trafic de influență. Lipsa laturii obiective a infracțiunii premisă (trafic de influență). Incongruența probelor în acuzare.	421
Lipsa situației premisă a infracțiunii subsecvente de spălare a banilor.....	421
Martori anonimi. Condiții. Clasificarea modului de sesizare a organelor de urmărire penală și atribuirea a două identități – reală și protejată – în persoana aceluiași martor. Nevalorificarea de către instanță a declarațiilor protejate și constatarea încălcării dreptului la un proces echitabil în ansamblu în perspectiva jurisprudenței CEDO.....	421
45. Achiziționarea de autoturisme cu sume de bani provenite din infracțiuni la regimul drogurilor.	448
Trafic intern de droguri de mare risc (cocaină) și deținere de droguri. Individualizarea judiciară a pedepsei. Majorarea pedepsei.....	448
46. Infracțiunea prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 656/2002 - forma continuată. Spălare sume de bani provenind din infracțiunea de efectuare, fără drept, de operațiuni susceptibile a avea efecte psihoactive – săvârșită în grup infracțional organizat.	456
Pluralitate de infractori. Individualizarea modalității de executare a pedepsei închisorii.....	456
47. Grup infracțional organizat specializat în determinarea și înlesnirea practicării prostituției. Pluralitatea constituită.	462
Proxenetism (autorat și complicitate). Modalități alternative. Dezincriminarea „racolării” la prostituție.....	462
Reciclarea sumelor de bani provenite din proxenetism în achiziții de bunuri.....	462
48. Rezoluția infracțională. Nereținerea infracțiunii continuate.....	479
Contract de împrumut contrafăcut în scopul ascunderii produsului infracțional rezultat din înșelăciune. Concurs formal cu infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată.	479
Fals în declarații de avere. Participație improprie la fals în înscrisuri sub semnătură privată.....	479
49. Concurs cu infracțiunea de camătă. Incidența dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 682/2002	504
50. Administrator de fapt SRL. Folosirea de circuite financiare fictive pentru disimularea provenienței sumelor de bani rezultate din rambursări ilegale de TVA.	533
Concurs cu infracțiunea prevăzută de art. 8 din Legea nr. 241/2005.....	533

51. Infracțiunea prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 și delapidarea. Complicitatea. Aprecierea vinovăției prin prisma testului poligraf. Lipsa intenției. Achitare..... 544
Imposibilitatea schimbării acuzației penale în apel. Jurisprudența Curții E.D.O. prin prisma art. 6 par. 3 lit. a) din Convenție 544
52. Concurs cu infracțiunea de evaziune fiscală – modalitatea prevăzută de art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005. 562
Crearea unui circuit tip „carusel” implicând societăți intermediare (tip „tampon” sau „bidon”), cu obiect activități infracționale de „cash back” în schimbul unui comision negociat în prealabil. 562
Delimitări față de infracțiunea de delapidare. Scopul urmărit 562

Infrațiunea de spălarea banilor prevăzută de art. 49 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 129/2019 [fost art. 23 alin. (1) lit. a), fost art. 29 alin. (1) lit. a) – ambele din Legea nr. 656/2002]

27. Autorat. Răspunderea penală a persoanei juridice

Pedepse complementare – afișarea hotărârii de condamnare și suspendarea activității. Aplicarea greșită a procedurii recunoașterii învinuirii

Concurs cu infrațiunea prevăzută de art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005

Legea nr. 656/2002, art. 29 alin. (1) lit. a)

Legea nr. 241/2005, art. 9 alin. (1) lit. c)

Codul de procedură penală, art. 396 alin. (10)

Notă: Infrațiunea de spălare a banilor prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. a) [fostul art. 23 lit. a)] din Legea nr. 656/2002 este în prezent incriminată în art. 49 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 129/2019, noua lege pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, soluția jurisprudențială analizată păstrându-și în continuare valabilitatea.

„1. Faptele inculpatei SC ASL SRL care, în perioada 04.12.2012-29.03.2013, prin simularea unor operațiuni comerciale derulate și intermediare de administratorul în fapt de drept al acesteia cu două societăți cu comportament tip fantomă, prin înregistrarea în evidența contabilă a unui număr total de 20 de facturi fictive provenind de la acestea (15 facturi fiscale de la SC RL SRL și 5 facturi fiscale de la SC KI SRL), și-a diminuat baza impozabilă în scopul sustragerii de la plata taxelor și impozitelor datorate bugetului consolidat al statului, prejudiciul creat fiind în cuantum de 532.403 lei (TVA și impozit pe profit), iar în perioada 28.02.2013-20.09.2013, în baza unei rezoluții infraționale unice, a virat în conturile celor două societăți suma totală de 639.036,80 lei, bani care provin din săvârșirea infrațiunii de evaziune fiscală, întrunesc în drept elementele constitutive ale infrațiunilor continuate de evaziune fiscală, prev. de art. 9 alin. (1) lit. c) și alin. (2) din Legea nr. 241/2005, și ale infrațiunii de spălare a banilor, prev. de art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002, fiecare cu aplic. art. 35 alin. (1) C. pen., săvârșite în concurs.

2. Având în vedere că inculpata SC AL SRL, prin reprezentant legal, nu a formulat cerere de soluționare a cauzei în procedura simplificată a recunoașterii învinuirii prev. de art. 375 C. pr. pen., la dosar neexistând un asemenea demers din partea acestuia, iar prin concluziile formulate cu ocazia dezbaterilor de către avocatul ales a solicitat pronunțarea unei soluții de achitare pe motiv că fapta nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de lege, în mod greșit prima instanță a reținut în favoarea acesteia cauza legală de reducere a pedepsei prev. de art. 396 alin. (10) C. pr. pen.”.

Prin **rechizitoriul nr. 303/P/2014 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Prahova**, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților A.J. și A.S.L. SRL, fiecare pentru săvârșirea infracțiunilor de evaziune fiscală prev. de art. 9 alin. (1) lit. c) și alin. (2) din Legea nr. 241/2005, cu aplic. art. 35 alin. (1) C. pen., și spălarea a banilor prev. de art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002, cu aplic. art. 38 alin. (1) C. pen.

Prin **sent. nr. 33 pronunțată la data de 27.01.2017 de Tribunalul Prahova, Secția penală**, între alte dispoziții, **cu privire la inculpata A.S.L. SRL**, în aplicarea dispozițiilor art. 5 C. pen. a fost constatată lege penală mai favorabilă inculpatei Codul penal din 1969 și, în consecință:

În baza art. 9 alin. (1) lit. c) și alin. (2) rap. la art. 10 din Legea nr. 241/2005, cu aplic. art. 41 alin. (2) și art. 53¹ C. pen. 1969, art. 375 C. pr. pen. și art. 396 alin. (10) C. pr. pen., inculpata a fost condamnată pentru infracțiunea de evaziune fiscală (faptă din perioada 04.12.2012-29.03.2013), la pedeapsa de 10.000 lei amendă și pedeapsa complementară prev. de art. 53¹ alin. (3) lit. e) C. pen. 1969, a afișării hotărârii de condamnare pe o perioadă de 2 luni la sediul societății.

În baza art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002, cu aplic. art. 375 C. pr. pen., art. 396 alin. (10) C. pr. pen., inculpata a fost condamnată pentru infracțiunea de spălarea a banilor la pedeapsa de 7.000 lei amendă.

Potrivit art. 33 alin. (1) lit. a), art. 40¹ alin. (1), (3) și art. 35 C. pen. 1969, au fost contopite pedepsele aplicate în pedeapsa cea mai grea, aceea de 10.000 lei amendă penală și pedeapsa complementară prev. de art. 53¹ alin. (3) lit. e) C. pen. 1969, a afișării hotărârii de condamnare pe o perioadă de 2 luni la sediul societății.

În temeiul art. 503 alin. (1) C. pr. pen., rap. la art. 71³ alin. (2) C. pen. 1969, a fost atrasă atenția inculpatei asupra nerespectării dispozițiilor art. 53¹ alin. (3) lit. e) C. pen. 1969, ce are drept consecință suspendarea activității sau a uneia dintre activitățile societății.

Potrivit art. 502 alin. (1) C. pr. pen., s-a dispus comunicarea la rămânerea definitivă a prezentei hotărâri persoanei juridice în vederea afișării hotărârii de condamnare.

Din probatoriul administrat, Tribunalul a reținut, în esență, că, în fapt, inculpata persoană juridică A.S.L. SRL, având ca obiect principal de activitate „lucrări de instalații electrice”, în perioada 04.12.2012-29.03.2013, prin simularea unor operațiuni comerciale derulate (și intermediată de A.J., în calitate de administrator în fapt și în drept al inculpatei) cu două societăți cu comportament tip fantomă, și-a diminuat baza impozabilă în scopul sustragerii de la plata taxelor și impozitelor datorate bugetului consolidat al statului, prin aceea că a înregistrat în evidența contabilă a societății comerciale menționate un număr total de 20 de facturi fictive (15 facturi fiscale de la R.L. SRL și 5 facturi fiscale de la K.I. SRL), prejudiciul creat bugetului general consolidat al statului fiind în cuantum de 532.403 lei (TVA 319.442 lei și impozit pe profit 212.961 lei), iar în perioada 28.02.2013-20.09.2013, în baza unei rezoluții infracționale unice, a virat în conturile K.I. SRL și R.L. SRL suma totală de 639.036,80 lei, bani care provin din săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, fapte care, în drept, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor de evaziune fiscală prev. de art. 9 alin. (1) lit. c) și alin. (2) din Legea nr. 241/2005 și ale infracțiunii de spălarea a banilor prev. de art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002, cu aplic. art. 41 alin. (2) C. pen. 1969 și art. 33 alin. (1) lit. a) C. pen. 1969, respectiv a art. 5 C. pen.

Astfel, s-a probat că, la data de 12.11.2012, între A.S.L. SRL, în calitate de beneficiar, și R.L. SRL, în calitate de prestator, s-a încheiat contractul nr. 26/12.11.2012 având ca obiect „realizarea de campanii de promovare, marketing și publicitate indoor și outdoor”, în cuprinsul contractului fiind făcută mențiunea: „Comenzile vor fi anexate prezentului contract și vor face parte integrantă din acesta”.

În baza acestui contract, R.L. SRL a emis un număr de 15 facturi fiscale în valoare totală de 1.337.704,02 lei, documente acceptate de beneficiar și înregistrate în evidența contabilă a A.S.L. SRL.

La data de 23.11.2012, între A.S.L. SRL, în calitate de beneficiar, și K.I. SRL, în calitate de prestator, s-a încheiat contractul nr. 22/23.11.2012 având ca obiect „realizarea de campanii de promovare, marketing și publicitate indoor și outdoor”, în cuprinsul contractului fiind făcută mențiunea: „Comenzile vor fi anexate prezentului contract și vor face parte integrantă din acesta”.

În baza acestui contract, K.I. SRL a emis un număr de 5 facturi în valoare totală de 312.745,22 lei, documente acceptate de beneficiar și înregistrate în evidența contabilă a A.S.L. SRL. S-a constatat că cele două contracte încheiate în cauză au aceeași formă și, deși au același obiect, sunt încheiate cu societăți diferite, la interval de 11 zile unul de celălalt (primul este încheiat la 12.11.2012, iar al doilea la data de 23.11.2012).

În faza de urmărire penală inculpații nu au prezentat alte documente, cu excepția celor două contracte și facturile fiscale, care să ateste efectuarea și prestarea serviciilor conform celor stipulate în contracte sau alte activități comerciale desfășurate de cele două firme.

În urma solicitării Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești în dosarul penal nr. 465/P/2013, K.I. SRL și R.L. SRL au făcut obiectul unor inspecții fiscale (proces-verbal nr. 5451 din 07.10.2013, respectiv proces-verbal nr. 5209/27.09.2013) care au relevat faptul că, în perioada derulării presupuselor operațiuni comerciale cu A.S.L. SRL, cele două societăți nu au desfășurat activitate propriu-zisă, ci numai au creat la nivel declarativ aparența că funcționează ca niște societăți cu un comportament fiscal adecvat, în fapt acestea fiind utilizate pentru activitatea de transferare a sumelor de bani încasate de la diverse societăți către alte entități juridice.

În ceea ce privește activitatea de înregistrare în evidența contabilă proprie a tranzacțiilor economice și financiare derulate de A.S.L. SRL cu cele două societăți prestatoare de servicii, s-a reținut faptul că au fost respectate prevederile legale numai din punctul de vedere al formei, în sensul înregistrării efective a respectivelor documente în evidența contabilă, nefiind luate deloc în considerare aspectele referitoare la conținutul acestor documente și corespondența înscrisurilor cu fenomenul economic efectiv derulat în realitate.

Practic, facturile emise de cele două societăți prestatoare (facturi generatoare de influențe fiscale) în baza contractelor încheiate nu au la bază operațiuni economice reale, fiind efectuate numai în scopul simulării unor operațiuni economice între aceste trei entități, cu scopul transferului de sume de bani prin intermediul conturilor bancare utilizate.

Procedural, s-a reținut de prima instanță că, la cuvântul pe fondul cauzei, chiar dacă a recunoscut comiterea faptelor, inculpata, prin apărător, a solicitat să se dispună achitarea, deoarece societatea nu a fost constituită în scopul săvârșirii infracțiunii de evaziune fiscală.

În ceea ce privește soluția de achitare solicitată la cuvântul pe fond de reprezentantul inculpatei A.S.L. SRL, motivată de faptul că recunoaște comiterea faptelor, nu contestă prejudiciul, dar solicită ca în baza probelor administrate să se constate că societatea nu a fost constituită în scopul comiterii de infracțiuni, această susținere nu a fost împărtășită de prima instanță, cu motivarea că scopul constituirii unei societăți nu reprezintă o cerință pentru existența infracțiunii de evaziune fiscală, astfel că a reținut în încadrare prevederile art. 374 alin. (4) și ale art. 396 alin. (10) C. pr. pen.

Potrivit art. 135 alin. (1) C. pen., este atrasă răspunderea penală a persoanei juridice A.S.L. SRL pentru infracțiunile sus-menționate, săvârșite în realizarea obiectului de activitate al acesteia.

Pe cale de consecință, apreciind că în cauză sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 396 alin. (2) C. pr. pen., în sensul că faptele săvârșite de inculpați există, constituie infracțiune și au fost săvârșite cu forma de vinovăție prevăzută de lege, instanța de fond a dispus condamnarea, iar în situația concretă a inculpatei, s-a constatat că legea penală mai favorabilă este Codul penal din 1969, având în vedere mecanismul de sancționare a concursului de infracțiuni.

Pe latură civilă, și implicit la individualizarea pedepselor, Tribunalul a reținut incidența cauzei de reducere a pedepselor prev. de dispozițiile art. 10 alin. (1) din Legea nr. 241/2005, respectiv recuperarea prejudiciului cauzat bugetului de stat și faptul că nu posedă antecedente penale.

Împotriva sentinței penale nr. 33 din 27.01.2017, în termen legal, între alții, a declarat **apel** Parchetul de pe lângă Tribunalul Prahova. Apelul este fondat.

Punctual, Curtea reține că prima instanță a reținut corect situația de fapt și încadrarea juridică, însă hotărârea atacată este afectată parțial de nelegalitate, constând în aceea că inculpata A.S.L. SRL, prin reprezentant legal, nu a formulat cerere de soluționare a cauzei în procedura simplificată a recunoașterii învinuirii prev. de art. 375 C. pr. pen., la dosar neexistând un asemenea demers din partea acestuia, concluziile formulate cu ocazia dezbaterilor de către avocatul ales fiind în sensul pronunțării unei soluții de achitare pe motiv că fapta nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de lege, astfel că, în mod greșit, prima instanță a reținut în favoarea acesteia dispoziția legală prev. de art. 396 alin. (10) C. pr. pen.

Și cea de-a doua critică de nelegalitate invocată de unitatea de parchet este fondată, constatând că, în conformitate cu dispozițiile cuprinse în art. 29 alin. (3) din Legea nr. 656/2002, dacă fapta de spălare a banilor a fost săvârșită de o persoană juridică, pe lângă pedeapsa amenzii, instanța aplică, după caz, una sau mai multe dintre pedepsele complementare prevăzute de art. 136 alin. (3) lit. a)-c) C. pen., pedepse prevăzute și în art. 53¹ alin. (3) lit. b)-c) C. pen. 1969, respectiv suspendarea activității persoanei juridice pe o durată de la 3 luni la 1 an sau suspendarea uneia dintre activitățile persoanei juridice pe o durată de la 3 luni la 3 ani ori închiderea unor puncte de lucru ale persoanei juridice pe o durată de la 3 luni la 3 ani.

Constatând că în conformitate cu dispozițiile cuprinse în art. 53² alin. (2) C. pen. 1969 aplicarea uneia sau mai multor pedepse complementare este obligatorie când legea prevede această pedeapsă, având în vedere soluția adoptată la primul grad de jurisdicție, Curtea, în temeiul disp. art. 29 alin. (3) din Legea nr. 656/2002, urmează să aplice inculpatei

A.S.L. SRL, pe lângă pedeapsa principală stabilită pentru comiterea infracțiunii prev. de art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002, și pedeapsa complementară prev. de art. 53¹ lit. b) C. pen. 1969 constând în suspendarea activității persoanei juridice pe o durată de 3 luni.

Totodată, conform art. 53² alin. (3) C. pen. 1969, urmează să stabilească ca inculpata A.S.L. SRL să execute, pe lângă pedeapsa principală rezultantă, pedepsele complementare prev. de art. 53¹ alin. (3) lit. e) C. pen. 1969, constând în afișarea la sediul societății a hotărârii de condamnare pe o perioadă de 2 luni, și cea prev. de art. 53¹ alin. (3) lit. b) C. pen. 1969, respectiv suspendarea activității persoanei juridice pe o durată de 3 luni.

În consecință, Curtea a admis apelul declarat de Parchetul de pe lângă Tribunalul Prahova împotriva sentinței penale nr. 33 din 27.01.2017 pronunțată de Tribunalul Prahova, privind-o pe inculpata A.S.L. SRL, pe care o desființat-o în parte și, în rejudicare:

A înlăturat de la încadrarea juridică a infracțiunilor pentru care s-a dispus condamnarea inculpatei A.S.L. SRL dispozițiile art. 396 alin. (10) C. pr. pen., a menținut pedepsele stabilite în baza art. 9 alin. (1) lit. c) și alin. (2) din Legea nr. 241/2005, cu aplic. art. 41 alin. (2) C. pen. 1969, art. 10 din Legea nr. 241/2005 și art. 53¹ C. pen. 1969, și art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002, precum și pedeapsa rezultantă de 10.000 lei amendă penală aplicată acesteia.

În temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 656/2002, a aplicat inculpatei A.S.L. SRL, pe lângă pedeapsa principală stabilită pentru comiterea infracțiunii prev. de art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002, și pedeapsa complementară prev. de art. 53¹ alin. (3) lit. b) C. pen. 1969, constând în suspendarea activității persoanei juridice pe o durată de 3 luni.

Conform art. 53² alin. (3) C. pen. 1969, a stabilit ca inculpata A.S.L. SRL să execute, pe lângă pedeapsa principală rezultantă, pedepsele complementare prev. de art. 53¹ alin. (3) lit. e) C. pen. 1969, constând în afișarea la sediul societății a hotărârii de condamnare pe o perioadă de 2 luni, și cea prev. de art. 53¹ alin. (3) lit. b) C. pen. 1969, respectiv suspendarea activității persoanei juridice pe o durată de 3 luni.

A menținut în rest dispozițiile sentinței apelate.

COMENTARIU

1. Precum în cazul persoanei juridice A.S.L. SRL, în aceeași cauză a fost trimis în judecată și condamnat (la pedeapsa închisorii cu suspendarea condiționată) și administratorul A.J.L., pentru săvârșirea, în autorat, a aceluiași infracțiuni – evaziune fiscală prev. de art. 9 alin. (1) lit. c) și alin. (2) din Legea nr. 241/2005, cu aplic. art. 35 alin. (1) C. pen., și spălare a banilor prev. de art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002.

Ca particularitate, semnalăm că a fost respinsă cererea acestui inculpat de schimbare a încadrării juridice a faptelor reținute în rechizitoriu într-o singură infracțiune, respectiv aceea de evaziune fiscală, care a susținut că viramentele efectuate în contul celorlalte societăți comerciale fac parte integrantă din conținutul operațiunii nerezale la care legiuitorul se referă în teza incriminatoare a evaziunii fiscale.

Astfel, instanțele au motivat că obiectul juridic al infracțiunii de evaziune fiscală prev. de art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005 îl constituie actele contabile sau alte documente legale în care se evidențiază cheltuieli care nu au la bază operațiuni reale ori evidențierea altor operațiuni fictive.

Pe baza acestor operațiuni fictive au fost operate apoi în celelalte documente contabile cheltuieli nerezale, evident, cu consecința diminuării venitului net și, implicit, a diminuării obligațiilor fiscale. Consumarea infracțiunii are loc odată cu săvârșirea acțiunii incriminate, adică odată cu consemnarea în actele contabile sau în alte documente legale de cheltuieli care au la bază operațiuni fictive.

S-a mai reținut că infracțiunea se prezintă sub o singură modalitate normativă, aceea de evidențiere care poate fi realizată sub diverse forme. În schimb, infracțiunea de spălare a banilor presupune participarea la transferul unor valori cunoscând că provin din comiterea unei infracțiuni, în speță din evaziune fiscală, faptă care, așa cum s-a menționat, era consumată la momentul înregistrării celor 20 de facturi în evidența contabilă a inculpatei A.S.L. SRL.

Pe de altă parte, astfel cum s-a reținut în jurisprudența instanței supreme, prin Decizia nr. 71/RC din 4 martie 2016, infracțiunea de spălare a banilor este o faptă de natură penală, *condiționată de existența unei infracțiuni predicat sau premisă*, din care sunt obținute fonduri ilicite (bani sau bunuri mobile sau imobile), ajungându-se la disimularea originii ilicite a acestora prin intermediul unor operațiuni legitime. Așadar, *infracțiunea de spălare a banilor are un caracter corelativ derivat*, întrucât existența ei este condiționată de săvârșirea prealabilă a unei infracțiuni din care să provină bunul supus unei operațiuni de spălare, având totuși un caracter autonom în raport cu infracțiunea predicat, chiar și în situația în care nu se cunoaște autorul acesteia.

Totodată, s-a reținut că legea nu condiționează existența infracțiunii de spălare a banilor de împrejurarea ca infracțiunea predicat să fie comisă de o persoană diferită de cea care participă la săvârșirea infracțiunii de spălare a banilor.

În cauza dedusă judecării se constată că obiectul material al infracțiunii de spălare a banilor prev. de art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002 constă în plasarea sumei de 639.036,80 lei în contul celor două societăți comerciale, în baza unor contracte încheiate, dar care nu au la bază operațiuni economice reale, cunoscând că respectivele sume provin din comiterea infracțiunii de evaziune fiscală și care au avut ca scop unic ascunderea originii ilicite a fondurilor, obiect diferit de cel al infracțiunii predicat și care a vizat înregistrarea în evidențele contabile ale A.S.L. SRL, administrată de către inculpat, a celor 20 de facturi fictive ce nu au la bază operațiuni reale și care au cauzat bugetului general consolidat al statului un prejudiciu de 532.403 lei, infracțiune consumată anterior celei de spălare a banilor.

În concluzie, plasarea sumei totale de 639.036,80 lei prin intermediul unor operațiuni bancare în conturile unor societăți comerciale ai căror beneficiari nu sunt reali, dar sunt folosite doar în scopul ascunderii originii ilicite a unor fonduri obținute în urma unor operațiuni comerciale simulate ca fiind licite, dar care sunt producătoare de venituri ilicite – bani negri – sub justificarea unor tranzacții comerciale, reprezintă conținutul constitutiv al infracțiunii de spălare a banilor prev. de art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002, faptă reținută în sarcina inculpaților A.J. și A.S.L. SRL.

2. Pronunțată anterior Deciziei CCR nr. 418/2018, Decizia nr. 71/RC din 4 martie 2016 a ICCJ, s. pen. (disponibilă pe www.scj.ro), merită amintită aici, deoarece, între altele; hotărârea a validat opinia dominantă din literatura de specialitate și în practica judiciară de până atunci, în sensul că subiectul activ al infracțiunii de spălare a banilor poate fi autorul

infracțiunii din care provin bunurile, întrucât dispozițiile art. 29 din Legea nr. 656/2002 nu exclud autorul infracțiunii predicat din sfera subiectului activ al infracțiunii de spălare a banilor și, prin urmare, recursul în casație întemeiat pe cazul prevăzut în art. 438 alin. (1) pct. 7 C. pr. pen., prin care se invocă imposibilitatea de a cumula calitatea de subiect activ al infracțiunii de spălare a banilor și calitatea de autor al infracțiunii predicat, este nefondat.

După pronunțarea Deciziei CCR nr. 418/2018 și, totodată, după intrarea în vigoare a noii legi în materia spălării banilor – Legea nr. 129/2019 –, concepția a fost parțial modificată în privința variantei de incriminare constând în „c) dobândirea, deținerea sau folosirea de bunuri de către o altă persoană decât subiectul activ al infracțiunii din care provin bunurile, cunoscând că acestea provin din săvârșirea de infracțiuni”, fiind eliminată posibilitatea cumulării celor două calități.

A se vedea și Decizia nr. 406/RC din 18 decembrie 2015 a ICCJ, Secția penală, disponibilă pe www.scj.ro.

JURISPRUDENȚĂ RELEVANTĂ

1. Într-o *altă cauză* din repertoriul jurisprudențial, s-a apreciat că fapta inculpatului B.M., care, în calitate de administrator al C.E. SA București, în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, a întocmit în fals facturile nr. 3094406/04.11.2004; nr. 3094407/04.11.2004; nr. 3094408/05.11.2004; nr. 3094409/05.11.2004; nr. 3094411/30.03.2005; nr. 3094405/24.10.2004; nr. 3094401/13.10.2004; nr. 3094402/13.10.2004; nr. 3094403/13.10.2004; nr. 3094404/13.10.2004; avizul de însoțire a mărfii nr. 9144801/19.10.2004, prin care a atestat, în mod nereal, că ar fi livrat către E.E.G. SA aparataj electric de joasă tensiune (contactoare, întrerupătoare marca SIEMENS), în valoare totală de circa 9.917.275.847 lei (ROL), și a întocmit în fals, în perioada octombrie-noiembrie 2004, un număr de 3 contracte de împrumut, prin care a atestat în mod nereal că ar fi împrumutat, în calitate de persoană fizică, C.E. SA București cu suma totală de circa 300.000 euro, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art. 290 C. pen. 1969, cu aplic. art. 41 alin. (2) C. pen. 1969.

Fapta aceluiași inculpat, care, în calitate de administrator la C.E. SA București, nu a depus la organul fiscal teritorial declarațiile privind taxele și impozitele datorate, aferente perioadei octombrie 2004-martie 2005, și nu a consemnat în evidența financiar-contabilă operațiunile de livrare de aparataj electric marca SIEMENS către E.E.G. SA București, modalitate prin care s-a sustras de la plata impozitului pe profit în sumă de 2.083.416.312 lei (ROL) și a TVA-ului în sumă de 1.583.430.600 lei (ROL), întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală prev. de art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale [fostul art. 11 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 87/1994], cu aplic. art. 13 C. pen. 1969.

Fapta aceluiași inculpat, care, prin utilizarea unui număr de 3 contracte de împrumut fictive, a încercat să disimuleze adevărata natură a provenienței sumei de 9.358.000.000 lei (ROL), ridicată în numerar, în perioada 01.10.2004-25.02.2005, din contul bancar al C.E. SA București, de la Alpha Bank – Sucursala Dorobanți, sumă de bani pe care a remis-o inculpatului C.V., întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de spălare de bani prev. de art. 23 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării

banilor, cu aplic. art. 41 alin. (2) C. pen. 1969 (C. Ap. București, s. I pen., dec. pen. nr. 1632/A din 22 noiembrie 2017, nepublicată).

2. Într-o altă cauză din **jurisprudența relevantă privind implicarea persoanelor juridice în procesul de spălare a banilor provenind din infracțiunea de evaziune fiscală**, inclusiv în grup infracțional organizat, s-a reținut în sarcina inculpaților C.I., V.I., S.N., D.A. că au inițiat o asocierie infracțională pentru crearea unei **fraude fiscale de tip carusel**, în sensul că, prin două societăți înființate în Ungaria, se efectuau achiziții intracomunitare de produse metalurgice cu scutire de TVA de la mai mulți furnizori interni, cum ar fi M.C.T. SA, D.S. SA, T. SA și M.I. SRL, iar pentru livrările fictive intracomunitare au fost înființate societățile comerciale M.P. 2007 Bt Szeged și A.C. Kft Szeged.

Pe plan intern, cei patru inculpați au acționat prin mai multe societăți comerciale, societăți în care inculpatul C.I. a avut calitatea de administrator sau de asociat ori exercita calitatea de administrator în fapt. Astfel, s-a reținut că inculpatul s-a folosit de următoarele societăți comerciale începând cu anul 2007: I. SRL, M.I. SRL, R. SRL, K.T. SRL, S.S. SRL.

Referitor la săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, s-a reținut că, prin intermediul I. SRL, inculpatul C.I. a creat un circuit fictiv de marfă în scopul sustragerii de la plata TVA-ului către bugetul de stat, sens în care a înființat M.P. 2007 Bt.

Modalitatea de fraudare a fost următoarea: producătorii interni din România menționați mai sus au facturat fără TVA (deoarece au efectuat o livrare intracomunitară, care intra în categoria operațiunilor scutite de TVA cu drept de deducere), iar M.P. 2007 Bt a livrat marfa către I. SRL și celelalte societăți controlate de inculpat din țară, iar acestea, deoarece efectuează o achiziție intracomunitară, calculează și TVA-ul aferent achizițiilor intracomunitare, la cota de impozitare, atât ca TVA colectat, cât și ca TVA deductibil, fără însă a-l plăti în mod efectiv, motiv pentru care livrează mai departe mărfurile sub prețul de achiziție, profitul constând în însușirea TVA-ului.

În demersul său infracțional, inculpatul C.I. i-a determinat pe inculpatul V.I. și inculpații D.A., S.N. să comercializeze bunurile provenite din circuitul fictiv de marfă și să evidențieze în actele contabile operațiuni fictive sau să nu evidențieze în actele contabile operațiunile efectuate, în scopul sustragerii de la plata taxelor și impozitelor datorate bugetului de stat, cauzând prin aceasta un prejudiciu bugetului de stat în valoare de 19.368.050,88 lei.

În societățile comerciale administrate de S.N., dar în care și V.I. avea putere decizională, inculpatul C.I. era cel care efectua comenzile, hotăra necesarul de marfă și negocia cu producătorii. Acesta controla și activitatea societății A.C., din probele administrate rezultând că societatea nu funcționa la sediul declarat, plățile se efectuau într-un cont bancar din România, iar contactarea societății se făcea la un nr. de fax aparținând mătușii inculpatului C. Prin această modalitate, inculpatul C. i-a instigat pe cei trei inculpați menționați mai sus să comercializeze bunurile provenite din așa-zisele achiziții intracomunitare, iar modalitatea aleasă a fost aceea de nu declara operațiunile comerciale, în scopul sustragerii de la plata TVA-ului.

Inculpatul C.I., în baza aceleiași rezoluții infracționale, în calitate de administrator al M.P. 2007 Bt Ungaria, a ridicat sume de bani în numerar de la această societate și de la R. SRL și I. SRL, iar indirect, prin intermediul inculpatului V.I., suma de 6.233.850,3 lei, reprezentând TVA-ul colectat de R. SRL, I. SRL, M.I. SRL, K.T. SRL, L.M. SRL de la beneficiarii interni

și nevirat bugetului de stat, cunoscând că această sumă provine din săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală.

De asemenea, inculpatul C.I., în calitate de administrator al I. SRL, a dispus transferul sumei de 819,133 lei, reprezentând TVA-ul colectat de această firmă de la beneficiarii interni, în urma comercializării bunurilor achiziționate de la M.P. 2007 Bt Ungaria, în scopul disimulării provenienței ilicite, a determina pe inculpații V.I., D.A. și S.N. să dispună transferul sumelor reprezentând TVA-ul colectat de I. SRL, R. SRL, M.I. SRL, L.M. SRL, K.T. SRL și S.S. SRL de la beneficiarii interni, cunoscând că acestea provin din săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, în scopul disimulării provenienței ilicite.

Inculpatul a susținut în apel că nu este reală împrejurarea că mărfurile s-au vândut sub prețul de achiziție, aspect ce rezultă din compararea prețurilor trecute în facturile emise de producătorii interni și cele emise către beneficiarii finali.

Instanța de apel a reținut însă că tocmai din aceste facturi rezultă vânzarea sub prețul de achiziție, întrucât producătorii interni au livrat mărfurile fără TVA, fiind vorba despre comenzi a unor firme din Ungaria, iar societățile controlate de inculpat au colectat TVA, din compararea prețurilor fără TVA rezultând că au fost livrate sub prețul de achiziție. Referitor la întocmirea CMR-urilor rezultă că acestea erau obligatorii a fi întocmite de firmele producătoare, deoarece din cuprinsul contractelor cadru rezultă că ori în cuprinsul acestora, ori în anexe sau pe factură se prevedea că marfa se livrează în Ungaria – Szeged. Apreciază că obligația de plată a TVA-ului revine societății vânzătoare. Instanța de apel apreciază că nu există motive pentru care se impune obligația producătorilor la plata TVA-ului, din moment ce, potrivit contractelor întocmite și a documentelor fiscale, aceste societăți efectuau o livrare intracomunitară de bunuri. Întrucât aceste societăți nu sunt trimise în judecată, instanța nu este obligată a verifica dacă aceste societăți au avut cunoștință de fictivitatea circuitului mărfurilor. Nu sunt reale susținerile inculpatului că, în perioada în care inculpatul a deținut funcția de administrator, a procedat la evidențierea, colectarea și plata TVA-ului, probele administrate relevând împrejurarea că operațiunile comerciale au fost înregistrate parțial. De altfel, răspunderea inculpatului nu a fost atrasă numai ca urmare a activității în calitate de administrator, ci și în situațiile în care acesta a acționat în calitate de administrator în fapt, din starea de fapt prezentată reieșind că inculpatul a avut o implicare activă în toate societățile comerciale care achiziționau marfa de la firmele ungare, martorii audiați declarând că negociau cu C.I., primeau comenzile de la acesta, el ocupându-se și de contractarea transportatorului.

Inculpatul recunoaște că mărfurile comandate de la producătorii interni trebuiau transportate și descărcate în Ungaria, dar susține că modificarea locului de descărcare era hotărâtă de transportatori în acord cu beneficiarii finali ai mărfurilor.

Instanța de apel apreciază că atât rechizitoriul, cât și sentința primei instanțe indică cu claritate dispozițiile legale încălcate de inculpat în legătură cu transportul de mărfuri referitoare la livrări intracomunitare.

„«Achiziție intracomunitară de bunuri» înseamnă achiziționarea dreptului de a dispune în calitate de proprietar de bunul corporal mobil expedit sau transportat către persoana care achiziționează bunurile de către sau în numele vânzătorului sau al persoanei care